

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **J.**, nar. X., trvale bytom M., *právne zastúpeného JUDr. L., advokátom so sídlom v P.*, proti žalovanému: **Náčelníkovi Generálneho štábu ozbrojených síl Slovenskej republiky**, ul. Kutuzovova č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-76-34/2010 zo dňa 14. júna 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19740/2010-40 z 13. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/19740/2010-40 zo dňa 13. októbra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Personálneho úradu č. 695 zo dňa 8.2.2010 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka dňom 26.2.2010 z dôvodov podľa § 72 ods. 1 písm. a/ a § 70 ods. 1 písm. o/ zák. č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Krajský súd dôvodil tým, že podľa § 70 ods. 1 písm. o/ zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak v priebehu dvoch po sebe nasledujúcich rokov nesplnil požadované normy z pohybovej výkonnosti v príslušnej vekovej kategórii. Medzi účastníkmi konania nebola spornou otázka, či žalobca splnil požadované normy z pohybovej výkonnosti. Žalobca v podstate tvrdil, že za nesplnenie požadovaných noriem výkonnosti nemohol byť prepustený zo služobného pomeru, keďže už bol za takýto stav potrestaný (disciplinárny rozkaz zo 4.12.2009), že nebol zohľadnený jeho zlý zdravotný stav v čase preskúšania z telesnej výkonnosti (silná alergia), a že pri jeho prepustení zo služobného pomeru nebola zachovaná zákonom stanovená dvojmesačná subjektívna lehota.

K námietke žalobcu poukazujúcej na údajný duplicitný disciplinárny postih a porušenie zásady, že nikto nemôže byť dvakrát potrestaný za porušenie tej istej služobnej povinnosti profesionálneho vojaka, krajský súd uviedol, že disciplinárne konanie upravené v ustanoveniach § 122 a nasl. zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov na jednej strane a konanie o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 70, § 72 uvedeného zákona, na strane druhej, sú po obsahovej právnej stránke dvomi odlišnými typmi konaní, a to jednak pokiaľ ide o východiskové právne významné skutočnosti pre rozhodnutie, ale taktiež aj pokiaľ ide o obsah rozhodnutí sledujúci zámer zákonodarcu na jednej strane disciplinárnymi opatreniami reagovať na disciplinárne previnenia profesionálnych vojakov v priebehu výkonu služby profesionálneho vojaka a na strane druhej rozhodnúť o skončení služobného pomeru profesionálneho vojaka v prípade naplnenia niektorého z kvalifikovaných právnych dôvodov pre prepustenie vojaka zo služobného pomeru. Súd navyše poznamenal, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru personálnym rozkazom z 8. februára 2010

z dôvodu nesplnenia požadovaných výkonnostných limitov z pohybovej výkonnosti za roky 2008 a 2009, pričom disciplinárny rozkaz veliteľa Vojenského útvaru 6335 Prešov zo 4.12.2009 o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi bol uložený za disciplinárne previnenie, ktorého sa žalobca dopustil tým, že z ročného preskúšania pohybovej výkonnosti za rok 2009 dosiahol nevyhovujúce hodnotenie. Nielen z hľadiska rozdielnych právnych postupov vyplývajúcich z dvoch odlišných typov konaní, na ktoré súd poukazuje, ale aj vzhľadom na skutkové vymedzenie právne významných dôvodov pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru a pre jeho disciplinárne potrestanie, ide teda podľa názoru súdu o dve samostatné administratívne rozhodnutia nemajúce znaky duplicitného administratívneho trestania.

K žalobnej námietke poukazujúcej na zlý zdravotný stav žalobcu v čase jeho preskúšania z telesnej výkonnosti súd zhodne s dôvodmi preskúmaného rozhodnutia žalovaného zo 14. júna 2010 a tiež s obsahom vyjadrenia žalovaného z 5. októbra 2010, po preskúmaní rozhodnutia obsahu administratívneho spisu správnych orgánov oboch stupňov konštatoval, že žalobca v priebehu celého konania o prepustenie zo služobného pomeru ani pred jeho začatím, t.j. pred personálnym pohovorom z 11. decembra 2010 nepredložil veliteľovi Vojenského útvaru Prešov, Personálnemu úradu žiadne dôkazy odborného charakteru (lekárske správy), ani iné dôkazy objektívne preukazujúce pravdivosť a tým aj dôkaznú váhu predmetných tvrdení. Ako to vyplýva z obsahu administratívneho spisu a obsahu preskúmaného rozhodnutia zo 14. júna 2010, žalobca v priebehu roku 2009 nevyužil 18 termínov určených veliteľom Vojenského útvaru Prešov na vykonanie testov pohybovej výkonnosti, nepožiadal o oslobodenie od preskúšania a neodvolal sa ani proti disciplinárnemu opatreniu uloženému disciplinárnym rozkazom zo 4.12.2009.

Súd sa preto právne stotožnil s tvrdením žalovaného správneho orgánu obsiahnutým vo vyjadrení žalovaného z 5. októbra 2010, podľa ktorého nesplnenie podmienok stanovených služobným predpisom č. 33/2008 žalobcom za roky 2008 a 2009 bolo hmotnoprávnym predpokladom pre skončenie služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. o/ zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov, pričom táto skutočnosť bola riadne zdokumentovaná a v konaní preukázaná.

Súd sa nestotožnil ani s právnym hodnotením plynutia lehôt podľa § 72 ods. 1,2 zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov obsiahnutých v žalobe, a to predovšetkým

s ohľadom na skutočnosť, že subjektívna dvojmesačná lehota na vydanie rozhodnutia o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru daná vedúcemu služobnému úradu začína plynúť odo dňa, keď vedúci služobného úradu zistil dôvod prepustenia vojaka zo služobného pomeru. Z obsahu administratívneho spisu mal súd za jednoznačne preukázané, že rozhodujúcim dňom pre začiatok plynutia uvedenej lehoty nie je deň 11.12.2009, kedy bol so žalobcom vykonaný personálny pohovor veliteľom Vojenského útvaru Prešov, ale deň 4. január 2010, kedy obdržal riaditeľ Personálneho úradu služobným postupom návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Keďže personálny rozkaz bol žalobcovi doručený 26. februára 2010, zákonná dvojmesačná lehota uvedená v ustanovení § 72 ods. 1 uvedeného zákona bola dodržaná.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a zrušiť rozhodnutie o prepustení so služobného pomeru profesionálneho vojaka. Dôvodil tým, že krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opätovne poukazoval na svoj zlý zdravotný stav v čase vykonávania preskúšania z pohybovej výkonnosti. Poukázal na to, že napriek návrhu na pojednávaní nebol vykonaný jeho výsluch ako dôkaz, pričom chcel prezentovať spôsob a teda zákonnosť rozhodnutia. Krajský súd porušil právo žalobcu na vykonanie dokazovania jeho výsluchom a teda jeho práv na spravodlivý proces. Poukázal tiež na to, že napriek viacerým podnetom žalobcu nebola vykonaná jeho zdravotná prehliadka. Opätovne poukázal na § 32 ods. 1 Správneho poriadku s tým, že správny orgán vedome nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz. Uvedená skutočnosť unikla prvostupňovému súdu a je takého charakteru, že spôsobuje nezákonnosť rozhodnutia.

Vo vzťahu k námietke duplicitného potrestania žalobcu disciplinárnym aj personálnym rozkazom žalobca uviedol, že disciplinárny rozkaz akceptoval aj napriek tomu, že zdravotné problémy, ktoré boli dôvodom nesplnenia výkonnostných limitov, si nijako sám neprivodil. Je toho názoru, že vydaním personálneho rozkazu č. 695 z 8.2.2010 v čase bezprostredne po vyvolaní účinkov disciplinárneho rozkazu, došlo k porušeniu zásady, že nikto nemôže byť dvakrát potrestaný za porušenie tej istej služobnej povinnosti profesionálneho vojaka. Nemožno tiež akceptovať názor, že skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka je aj podľa svojej povahy jedným z najvyšších trestov, ktoré možno vojakovi uložiť a vykonať.

Nemožno sa stotožniť s názorom, že ide o dva odlišné typy konaní a teda ide o dve administratívne rozhodnutia, nemajúce znaky duplicitného administratívneho trestania. Tieto rozhodnutia však vychádzajú z jedného skutku, ktorý posudzujú, pričom v uvedenom spočíva duplicita. Podľa právneho názoru žalobcu prvostupňový súd túto skutočnosť nesprávne právne posúdil a teda na základe takéhoto posúdenia nesprávne rozhodol.

Žalovaný žiadal prvostupňový rozsudok, ako vecne správny, potvrdiť.

III.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď v súlade s § 156 ods. 3 OSP zverejnil termín verejného vyhlásenia rozsudku.

Odvolací súd v prvom rade konštatoval, že krajský súd vec prejednal v prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu (na základe substitučnej plnej moci, pričom zápisnica z pojednávania (diktovaná) nepotvrďuje tvrdenie žalobcu, že žiadal vypočutie žalobcu ako účastníka konania a vykonanie dôkazu jeho výsluchom. Proti obsahu zápisnice z pojednávania zástupca žalovaného nevzniesol námietky.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu, tak ako vyplýva z relevantných dôvodov rozhodnutia krajského súdu uvedených v časti pod I. tohto rozsudku. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia krajského súdu odvolací súd uvádza tieto ďalšie dôvody:

Už systematické začlenenie prepustenia zo služobného pomeru do III. časti zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov, ktorá upravuje vznik, zmenu a zánik služobného pomeru potvrďuje, že prepustenie nie je súčasťou podmienok výkonu služby stanovených v IV. časti zákona a jeho 6. hlavy s názvom Služobná disciplína. Prepustenie zo služobného pomeru nie je súčasťou ustanovenia § 125 zákona, ktoré stanovuje druhy disciplinárnych opatrení.

Podmienky prepustenia zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. o/ zákona boli v danom prípade nepochybne preukázané. Zákon jednoznačne stanovuje ako podmienku

prepustenia nesplnenie požadovaných noriem pohybovej výkonnosti v priebehu dvoch po sebe nasledujúcich rokov, čo nerozporoval ani samotný žalobca. Zákon tiež jednoznačne stanovuje, že služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak je splnená podmienka uvedená pod písm. o/ § 70 ods. 1 zákona. V tomto smere služobný orgán nemá ani možnosť zvažovať okolnosti a dôvody, ktoré spôsobili alebo mohli spôsobiť nesplnenie normy z pohybovej výkonnosti.

Odvolací súd v danej súvislosti len pripomína, že podmienkou prijatia do štátnej služby profesionálneho vojaka je o.i. aj fyzická zdatnosť, ktorá musí byť daná počas celej doby trvania služobného pomeru.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval žalobcom požadované ďalšie dokazovanie o jeho zdravotnom stave a dôvodoch nesplnenia normy za nadbytočné, keďže samotné nesplnenie normy počas 2 po sebe nasledujúcich rokov bolo nespochybniteľne preukázané.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1,2 OSP prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil. Podľa § 250k ods. 1 OSP á contr. žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. marca 2012

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková